23/06/2019

“Τον μακαριστό κυρό Ιγνάτιο διέκρινε η ανεξικακία και προ πάντων η αγάπη”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Το ετήσιο Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου κυρού Ιγνατίου τελέσθηκε στη Λάρισα, την Κυριακή των Αγίων Πάντων, 23 του μηνός Ιουνίου ε.έ., στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Αχιλλείου. Της Θείας Λειτουργίας και εν συνεχεία του Μνημοσύνου προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, πλαισιούμενος υπό των Σεβ. Μητροπολιτών πρώην Αυλώνος κ. Χριστοδούλου, Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου, Ζιχνών και Νευροκοπίου κ. Ιεροθέου και του οικείου Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου. “Η αγιότητα μας υπάρχει εξαιτίας της δικής Του, είναι δανεική και την λαμβάνουν αυτοί που μέσα στην αμαρτωλότητά τους έμαθαν σταθερά να Τον ποθούν. Και δεν μπορεί να ποθείς το Χριστό και να ενώνεσαι μαζί Του αν δεν αγαπάς τον συνάνθρωπό σου και δεν σέβεσαι την Κτίση.

Ο άγιος είναι ο ελάχιστος και αμαρτωλός που αγκαλιάζει τους πάντες και τα πάντα» και στη συνέχεια αναφέρθηκε εκτενώς στη προσωπικότητα του εκλιπόντος Μητροπολίτου Ιγνατίου, ο οποίος θεοφιλώς και θυσιαστικώς εποίμανε επί 24 έτη την τοπική Εκκλησία της Λαρίσης, περιβεβλημένος, κατά τον λόγο του Αποστόλου Παύλου στην πρός Κολασσαείς επιστολή του, αγιότητα, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνη, ανεξικακία και πρό πάντων αγάπη" ανέφερε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου στο κήρυγμά του.

Τα σημαντικότερα σημεία του κηρύγματος

«Θα μπορούσαμε, αγαπητοί μου, εξ αρχής να πούμε ότι η αγιότης είναι ο καρπός του Αγίου Πνεύματος και ο άγιος είναι ο μόνος αληθινός επαναστάτης σ’ αυτό τον κόσμο. Ο άγιος ανοίγει δρόμους και καλεί τον κόσμο να τους περπατήσουν. Ο

κόσμος πάσχει και φτωχαίνει, γιατί εξόρισε την αγιότητα. Μόνο το όραμα της αγιότητας μπορεί να σώσει τον κόσμο. Η αγιότητα δεν είναι για τους λίγους αλλά για όλους μας. Η εποχή μας περιφρονεί την αγιότητα, ακριβώς επειδή καλλιεργεί την φιλαυτία, γι' αυτό και ο πολιτισμός μας οδηγείται στην αυτοκαταστροφή... Η αγιότητα είναι ο σταυρός της ταπεινής αγάπης προς τους πάντες και τα πάντα. Αγιότητα σημαίνει ελευθερία να αγαπούμε, να θυσιαζόμεθα για τους άλλους, μιμούμενοι τον Χριστό επί του Σταυρού. Η ζωή της αγιότητος είναι ένας ύμνος αγάπης και η ζωή της αγάπης είναι ένας ύμνος αγιότητος. Μόνο όποιος είναι ο άγιος αγαπά και μόνο όποιος αγαπά είναι άγιος. Θεμελιακή προϋπόθεση για την επίτευξη της αγιότητος στην Εκκλησία είναι η θραύση του εγκλωβισμού μας στον εαυτό μας, ώστε η καρδιά μας να είναι ανοικτή στον άλλον. Να είναι έτοιμη να συναντήσει προσωπικά το Θεό και τον συνάνθρωπο: «μηδείς το εαυτού ζητείτω αλλά το του ετέρου». ...Στην Εκκλησία, αγαπητοί, δεν διδασκόμεθα θεωρίες και ηθικολογίες ούτε πλάθονται καλοί άνθρωποι, αλλά υπάρχει μία στιγμή συγκλονιστική στη Θεία Λειτουργία, που δίδει άλλη αγωγή και ηθική: όταν ο ιερέας υψώνει τον Αμνό και εκφωνεί «τα Άγια τοις αγίοις», ο λαός απαντά με τρόπο που ανατρέπει την ανθρώπινη αυτοδικαίωση και αξιοπρέπεια ψάλλοντας· «εις Άγιος, είς Κύριος Ιησούς Χριστός εις δόξαν Θεού Πατρός». Κανείς δεν είναι άγιος, όσο και να αγωνίζεται. Ο μόνος Άγιος είναι ο Χριστός και όταν κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα Του, μεταλαμβάνουμε και της αγιότητάς Του. Η αγιότητα μας υπάρχει εξαιτίας της δικής Του, είναι δανεική και την λαμβάνουν αυτοί που μέσα στην αμαρτωλότητά τους έμαθαν σταθερά να Τον ποθούν. Και δεν μπορεί να ποθείς το Χριστό και να ενώνεσαι μαζί Του αν δεν αγαπάς τον συνάνθρωπό σου και δεν σέβεσαι την Κτίση. Ο άγιος είναι ο ελάχιστος και αμαρτωλός που αγκαλιάζει τους πάντες και τα πάντα» και στη συνέχεια αναφέρθηκε εκτενώς στη προσωπικότητα του εκλιπόντος Μητροπολίτου Ιγνατίου, ο οποίος θεοφιλώς και θυσιαστικώς εποίμανε επί 24 έτη την τοπική Εκκλησία της Λαρίσης, περιβεβλημένος, κατά τον λόγο του Αποστόλου Παύλου στην πρός Κολασσαείς επιστολή του, αγιότητα, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνη, ανεξικακία και πρό πάντων αγάπη.

ΙΝΑΤΙΟΣ